Din scrisorile corespondenților

ȘCOLARII CLUJENI ȘI-AU DISPUTAT ÎNTÎIETATEA LA FOTBAL

Timp de trei zile orașul Bistrița a găzduit finala campionatului regional școlar la fotbal, pentru elevii claselor V—VIII. Au luat parte reprezentativele raioanelor Cluj, Aiud, Bistrița, Dej, Turda, Zalău, Gherla, Năsăud și Huedin. Cîștigătoarea concursului, campioană a regiunii Cluj, este **echipa Liceului „Gh. Barițiu" din orașul Cluj.** Locul secund în clasament a revenit fotbaliștilor de la Școala generală nr. 13 din Cîmpia Turzii. O bună comportare a avut și echipa Școlii generale nr. 1 Aiud. Dintre jucătorii evidențiați amintim pe **V. Mureșan, Gh. Popa, Em. Mîndruț** (Cîmpia Turzii), **V. Vișean, I. Juca, I. Moldovan** (Cluj), **I. Pintea** și **Fl. Iancău** (Aiud).

I. TOMA

ÎNTRECERI LA POIANA IZVOARELOR

Comisia de turism și alpinism din **Ploiești** a organizat recent faza orășenească a campionatului republican de orientare turistică. Întrecerile s-au desfășurat într-o zonă plină de pitoresc, în apropierea cabanei Poiana Izvoarelor din Bucegi. Au luat parte 10 formații masculine și 4 feminine. Traseul, foarte bine ales, cu trei posturi de control, avînd lungimea de 10 km pentru băieți și 7,800 km pentru fete, a fost parcurs în bune condițiuni de toate echipele prezente la start. Clasamentul fruntașelor: masculin — **1. Petrochim Ploiești (Radu Rusu — Florian Pană) 0 pct.** penalizare; 2. Petrolul Brazi 70 p; 3. Carotajul Ploiești 100 p; feminin — **1. Petrochim Ploiești (Adina Zaharia — Ana Rusu)** 1562 p; 2. Petrolul Brazi 2050 p, 3. Carpați. I.P.D.P.

De menționat comportarea nesportivă de care au dat dovadă I. Tănase (Carotajul) și Gh. Arsene (Unirea „24 Ianuarie" Ploiești), care la sosire au jignit pe organizatori.

ST. IONESCU

„CUPA MINERULUI"

În regiunea Maramureș este în curs de desfășurare ediția a II-a a competiției sportive de masă **„Cupa minerului".**

În program figurează cinci ramuri sportive și anume: tenis de masă, tir, volei, popice și fotbal. Printre rezultatele de pînă acum s-a înregistrat și o surpriză: echipa de fotbal Minerul Săsar, deținătoarea trofeului de anul trecut, a fost întrecută la un scor sever (7—1) de o formație cu pretenții mai modeste, Flotația centrală Baia Mare, care astfel s-a calificat pentru turneul final de la Baia Borșa. Întrecerile finale vor avea loc, la toate sporturile, în perioada 30 iulie — 13 august.

S. VASILE

DE CE NU MAI VIN COPIII LA ANTRENAMENTE...

După cum se știe, elevii sînt de mult timp în vacanță. Mulți dintre ei au plecat la munte sau la mare. Elevii din Șomcuța Mare, însă, care îndrăgesc atletismul, au continuat să vină zi de zi la antrenamente, pregătindu-se cu conștiinciozitate pentru etapa regională a campionatului școlilor generale.

În calitate de antrenor al micilor atleți, zilele trecute am fost chemat la Consiliul raional al organizației pionierilor pentru a raporta rezultatele de la etapa raională. Credeam că, în sfîrșit, se va organiza etapa regională care trebuia să aibă loc în zilele de 29—30 iunie. Bucuros, le-am spus copiilor calificați pentru „regionale" că, în curînd, vor participa la concursul mult așteptat.

În ziua de 10 iulie însă am aflat că faza regională nu va mai avea loc, clasamentele întocmindu-se după rezultatele înregistrate la faza raională. De atunci, atleții mei nu mai vin la antrenamente. Spre București au plecat totuși rapoarte informative despre desfășurarea întrecerilor acestei etape în regiunea Maramureș...!?

D. CHIVER

O zi la „Electra"

În fiecare zi, baza sportivă bucureșteană *Electra* este gazda primitoare a zeci de copii din cartierele Giulești și Cringași, care își petrec vacanța de vară acasă sau au revenit din taberele școlare. Am poposit recent în mijlocul lor. Fete și băieți erau adunați în jurul unui teren de handbal unde două echipe de fete, alcătuite la întîmplare, își etalau cunoștințele acumulate în cele cîteva săptămîni de cînd funcționează aici centrul de copii.

De pe margine profesoara *Aurelia Cristea*, antrenoare la clubul Progresul, le urmărea cu atenție. Din cînd în cînd intervenea cu un „trage!", „înapoi" sau „pasează!" Ne apropiem...

— Ce program aveți astăzi? — întrebăm.

— *Jocuri sportive* — răspunse antrenoarea. *Astăzi au venit numai fetele. Este o zi mai ușoară, dar mîine se schimbă situația. O să avem mult de lucru cu coordonarea activităților. Vin și băieții.*

Aruncăm o privire pe terenuri... Vreo 50 de fete jucau handbal și volei sau așteptau rîndul la terenul „oficial". O duzină de băieți erau și ei prezenți pe margine.

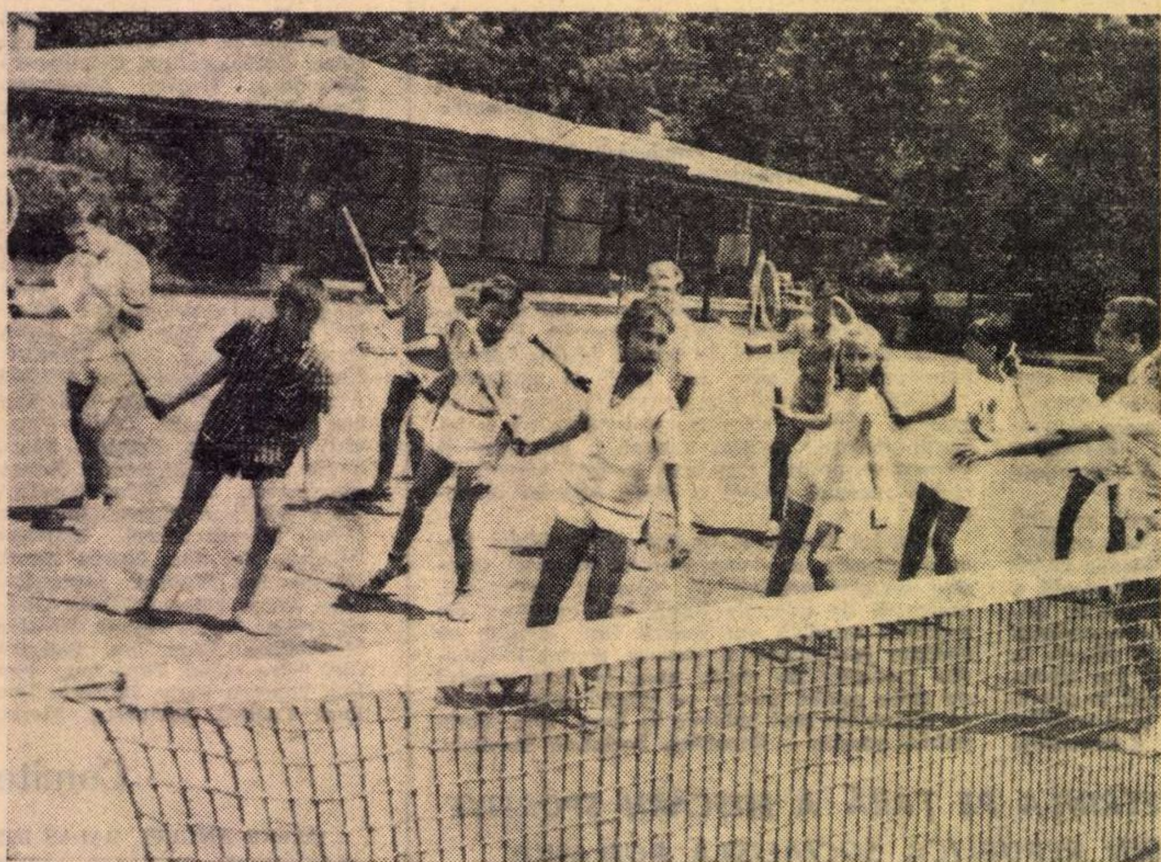
— *Dar să știți că fetele pe care le vedeți* — ne atrage atenția interlocutoarea — *nu au fost și de dimineață. Au venit ceva mai tîrziu. O parte din cele care au fost la ora 8,00 au jucat și au plecat. Zilnic se perindă peste o sută de copii. Și nu mereu aceiași. Cei care vin astăzi la teren mîine merg la ștrand, în vreo excursie etc.*

Între timp arbitrul de handbal (ales dintre băieții prezenți la teren) a fluierat sfîrșitul meciului. Fetele părăsesc satisfăcute terenul. Rezultatul nu contează. Alte două echipe, care s-au „încălzit" pe un teren vecin, trec pe cel „oficial" să facă un meci în toată regula: cu arbitru, cu public, cu îndrumători. Apoi vor pleca și ele și altele le vor lua locul. Pînă la ora prînzului, o succesiune continuă.

— *Stînd zilnic printre acești copii* — continuă antrenoarea de la Progresul — *îmi dau seama cîte talente pot exista în școlile noastre. Au venit aici pentru a-și petrece timpul liber mulți copii care n-au făcut niciodată sport. Și am remarcat foarte mulți care, pregătiți cu atenție, ar putea obține rezultate frumoase. În toată perioada de activitate a Centrului de copii nu a venit însă nici un profesor de la școlile din apropiere, nici un antrenor de la cluburi pentru a-și alege „rezerve". Cred că, în afara creării posibilității de recreare a elevilor aflați în vacanță, aceste centre trebuie să constituie și un mijloc de depistare a unor „speranțe" pentru secțiile de performanță. Căci mulți copii, dintr-un motiv sau altul, nu au practicat sportul în mod organizat și continuu. Aici, distrîndu-se, au descoperit frumusețea lui, au căpătat o deosebită dexteritate, au progresat mult din punct de vedere tehnic.*

Privim cu atenție desfășurarea meciurilor. Da, are dreptate antrenoarea Aurelia Cristea: avem multe talente...

A. B.

„Și-acum copii, lovitura de pe dreapta!"

În frumosul parc sportiv din șos. Ștefan cel Mare, una dintre „clasele" de tenis ale clubului Dinamo deprinde — sub îndrumarea antrenorului Aurel Segărceanu — „caligrafia" unei noi litere din alfabetul „sportului alb".

Foto: V. Bageac

Primii pași

Cu cîteva luni în urmă mă aflam, singurul spectator, în sala de sport a clubului Electroputere din Craiova unde își desfășurau antrenamentele micuții gimnaști ai acestui club, sub îndrumarea antrenorilor Elena Dobre și Marcel Mărășescu. După un timp aud în spatele meu o convorbire care mi-a atras atenția. Doi băieți de vreo 5—6 ani discutau cu mama lor, care-i însoțea.

— *Mamă și eu pot să fac mișcările acestea*, spuse unul privind exercițiile executate de cei din sală. Le-am făcut de atîtea ori acasă...

— *Du-te și tu și încearcă* — îl povățui mama. Băiețelul își scoase hainele, făcu cîțiva pași în interiorul sălii, dar curajul îl părăsi și se întoarse.

— *Nu am echipament ca al lor, mamă. Mi-e rușine...* Se îmbrăcă, înciudat parcă de propria-i timiditate. Între timp, antrenorul Mărășescu, observînd scena, se apropie de ei și întreabă pe mama lor pe cine caută.

— *Pe dv...* răspunse încurcată femeia... *pe oricine ar vrea să primească și băieții mei aici la antrenament. Le place gimnastica. Nu mai am scăpare. În fiecare zi mă cicălesc să-i aduc la club. Astăzi, abia am sosit de la serviciu că nici nu m-au lăsat să mănînc...*

— *Din păcate*, se scuză antrenorul, *programul de astăzi este pe sfîrșite, dar mîine pot veni*

Ochii băieților scînteiară de bucurie. De mîine...

După plecarea lor, întreb pe antrenor cine sînt înflăcărații amatori de gimnastică. (Tonul cu care se desfășurase discuția m-a făcut să presupun că cei care o susținuseră erau cunoștințe vechi).

— *Nu-i cunosc de fel*, îmi răspunse acesta zîmbind. *Aproape în fiecare zi avem asemenea musafiri.*

Alerg să-i găsesc. Dispăruseră. La reîntoarcere, un alt „uriaș" le luase locul. Privea cu atenție mărită evoluția unei fetițe, apoi zîmbi satisfăcut.

— *Cum te cheamă, puștiule?*

— *Cristi Iordan. Am venit să o iau pe surioara mea, Rodica, acasă. Ți-a plăcut, nene, cum face săritura?*

— *Dar tu nu faci gimnastică?*

— *Fac acasă cu Rodica. La anu' mă voi înscrie și eu la club. Pînă atunci vin să privesc și să-mi conduc surioara acasă.*

Ridică brațul și face un semn spre sală. Rodica îi răspunde cu aceeași mișcare a brațului.

COLȚUL SPECIALISTULUI

UNELE CONSIDERAȚIUNI MEDICO-PEDAGOGICE ASUPRA SELECȚIEI LA TENIS DE MASĂ

Actul în sine al selecției prezintă două aspecte: depistarea propriu-zisă și trierea sau alegerea acelor tineri la care antrenorul întrezărește calitățile necesare unui viitor campion.

Descoperirea talentelor poate fi întîmplătoare sau ca urmare a unei acțiuni organizate cînd antrenorul, medicul sau amîndoi împreună, merg în școli sau asistă la diferite concursuri pentru copii. Indiferent dacă depistarea este organizată sau întîmplătoare, ea este determinată de impresia globală pe care o face elevul, și de capacitatea motrică pe care o dovedește cu ocazia probelor de control. În cadrul acestei capacități motrice, îndemînarea, detenta și viteza de reacție în executarea mișcărilor sînt calități primordiale.

În esență, selecționarea se face, pe de-o parte, în funcție de cerințele tehnice ale tenisului de masă, iar pe de altă parte, de particularitățile biologice ale candidatului care condiționează posibilitățile de adaptare ale organismului la efortul specific. Printre aceste particularități, o mare importanță prezintă și activitatea **analizorului optic**, înregistrarea și interpretarea acțiunilor prin intermediul vederii. Gradul de perfecțiune a acestuia are un rol deosebit în formarea deprinderilor motrice necesare jocului, la aprecierea distanței și traiectoriei pe care o descrie mingea aflată în plină viteză. În funcție de calitatea analizorului optic se dezvoltă — pe parcursul pregătirilor — capacitatea de anticipare a acțiunilor adversarului, o altă cerință de prim ordin pentru un bun jucător.

De obicei, **prima fază** a selecției — depistarea talentelor — trebuie făcută cu elemente avînd vîrsta de 10—11 ani, cînd analizorul motric (coordonarea mișcărilor) este bine dezvoltat, iar procesele de excitație și inhibiție a scoarței, se găsesc într-un echilibru favorabil unei munci ordonate și susținute. Cîteva exemple: maestrele emerite ale sportului Ella Constantinescu și Maria Alexandru au fost depistate la 12 ani. La fel și Tiberiu Harasztosi. Alți jucători ca Negulescu, Cobîrzan, Reti și Hidveghi au avut 11 ani, în timp ce Giurgiucă a intrat în prima fază a selecției cînd avea 13 ani. Fiind însă foarte talentat, Giurgiucă a putut recupera în 2—3 ani întîrzierea cu care a început să joace tenis de masă în mod organizat.

Dacă în urmă cu un deceniu depistarea se efectua la 10—11 ani, acum acest lucru se face în jurul vîrstei de 8 ani. Întrucît **fenomenul accelerației** în dezvoltarea fizică apare și la tenis de masă, aceasta face ca vîrsta de începere a pregătirii sportive să scadă. De asemenea, îmbinarea învățăturii cu sportul se realizează cu mai multă ușurință între 8 și 16 ani.

Copiii depistați sînt supuși unor **probe de control** ușoare și accesibile pentru verificarea calităților fizice, în special viteza, detenta și îndemînarea. Pentru **viteză** am pus pe copii să execute alergări scurte, pe distanța de 20 de metri, cu startul din picioare, contra timp. Pentru măsurarea **detentei** am organizat concursuri de sărituri: în lungime și în înălțime fără elan. La această probă au excelat Negulescu, Giurgiucă, Hidveghi și Reti.

În privința **îndemînării** am efectuat următoarele probe: a) antrenorul aruncă copilului (aflat în poziția de joc cu paleta în mînă), succesiv — pe aceeași traiectorie — 10 mingi, candidatul avînd sarcina de a lovi mingile cu paleta, din zbor. De la cinci greșeli în sus, notația este slabă. Apoi, în a doua parte a acestei probe, cele 10 mingi îi sînt aruncate pe direcții diferite, neașteptate. La 3—4 lovituri reușite, copilul primește calificativul foarte bine, la 1—2 lovituri calificativul este bine; b) candidatul este pus să joace mingea pe paletă din mers și din poziția ghemuit, fără ca mingea să atingă podeaua. Se înregistrează numărul de lovituri pînă la comiterea primei greșeli. Proba, se poate limita și în durată sau distanță; c) aruncarea mingii la țintă. Se desenează (cu creta pe masă sau perete), două cercuri concentrice: unul avînd raza de 10 cm, celălalt cu raza de 20 cm. Copilul primește 10 mingi pe care încearcă să le arunce cu mîna în mijlocul cercurilor. Se recomandă o distanță de 3—4 m.

În **faza următoare** depistării, pentru a putea observa și tipul de activitate nervoasă, am folosit în timpul antrenamentului jocul de fotbal cu mingea de rugbi. Unghiul de ricoșare a mingii de rugbi fiind altul decît cel al mingii de fotbal, copiii reacționează în chipuri diferite. Am avut deci posibilitatea să ne dăm mai bine seama de echilibrul și mobilitatea proceselor nervoase ale sportivilor. Noi am selecționat numai pe acei copii care se arătau mai îndemînatici și rapizi.

Încheind aici cele cîteva considerațiuni privind selecția la tenis de masă — considerațiuni provenite din experiența personală — menționăm că selecția trebuie să aibă un caracter permanent, în funcție de calitățile psiho-fizice ale sportivului și de felul cum se dezvoltă întreaga personalitate a copilului sub toate aspectele sale.

F. PANETH — antrenor emerit
Dr. O. CHEȚIANU